

בש"פ 5414/14 - מדינת ישראל נגד עיד אלעמראני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5414/14

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: עיד אלעמראני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ז באב התשע"ד (13.08.14)

בשם המבקשת: עו"ד עמרי כהן
בשם המשיב: עו"ד יוסי זילברברג, עו"ד ליאת פריברג

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים יום החל מיום 25.8.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 47027-11-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

כתב האישום והליכים קודמים

עמוד 1

2. ביום 25.11.2013 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע כתב אישום כנגד המשיב המייחס לו עבירה של הריגה (לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). לפי כתב האישום, ביום 1.10.2013 נסע המשיב יחד עם בן דודו, סלאח אלעמראני (להלן: סלאח) על אופנוע, כך שסלאח היה הנהג והמשיב ישב מאחוריו. במהלך הנסיעה התקרבו האופנוע לרכב פרטי שבו נסעו שלושה בני אדם, וביניהם שירז אבו זייד (להלן: המנוח). בהמשך לכך, עצר הרכב את נסיעתו כשהוא חוסם את דרכו של האופנוע. בין היושבים ברכב לבין המשיב וסלאח התפתח עימות מילולי אשר כלל קללות וצעקות. העימות הסתיים לאחר ניסיונות הרגעה של עוברי אורח. בהמשך לכך, המשיך הרכב את נסיעתו ובעקבותיו האופנוע. כעבור זמן קצר עצר הרכב, והאופנוע עצר בסמוך אליו. שניים מהיושבים ברכב (אשר המנוח לא נמנה עמם) החלו לנוע לכיוונו של סלאח, כשלפחות אחד מהם אוחז בחפץ חד. השניים תקפו את סלאח, והכו אותו באגרופים ובאמצעות החפץ שברשותם. באותה עת, התעמתו גם המשיב והמנוח. במהלך העימות דקר המשיב את המנוח בסכין בבית החזה כך שהסכין חדרה דרך לבו של המנוח. המשיב ברח מן המקום למכולת סמוכה. המנוח נכנס למכולת בעקבותיו של המשיב וזמן קצר לאחר מכן התמוטט. בשלב זה, המשיב ברח מן המקום ויושבי הרכב האחרים פינו את המנוח לבית החולים, שם נקבע מותו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. המבקשת טענה שיש בידיה ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, ובכלל זה צילומי אבטחה המתעדים את ההתעמתות המילולית הראשונה בין הצדדים, וכן עדויות של עדי ראיה. עוד נטען כי בתיק זה קמה בעניינו של המשיב עילת מעצר של מסוכנות, בשים לב למעשים המיוחסים למשיב.

4. לאחר שנדחו מספר דיונים בבקשה למעצר עד תום ההליכים לבקשת בא-כוחו של המשיב, ביום 18.12.2013 הסכים בא כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ולכך שקיימת עילת מעצר נגד המשיב. על בסיס זה, הורה בית המשפט המחוזי (מ"ת 13-11-47132, השופט א' חזק) באותו יום על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

5. תחילת הדיון בהליך העיקרי התעכבה - תחילה בשל עיכוב במסירה של חומרי חקירה (בשל תקלות הנוגעות להיבטים טכניים) ובהמשך על רקע ניסיונותיהם של הצדדים להגיע להסדר. בין הצדדים נערכה פגישת גישור, והם הגישו בקשה לקבוע ישיבה נוספת לאחר פגרת בית המשפט כדי שיוכלו למצות את ההידברות בהליך הגישור. הדיון הבא בתיק צפוי להיערך אפוא ביום 4.9.2014.

הבקשה הנוכחית

6. המבקשת טוענת כי יש מקום להארכת מעצרו של המשיב, בהתחשב במסוכנותו כפי שזו נלמדת מחומר העבירה המיוחסת לו ומנסיבות ביצועה, בהתחשב בכך שהמשיב דקר את המנוח בחזהו תוך שימוש בסכין, על רקע עימות של מה בכך. המבקשת מצביעה עוד על כך שלמשיב רישום פלילי ללא הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. התפתחות חדשה שלגישת המבקשת משליכה על הדיון בעניין המסוכנות נוגעת לכך שאחיו של המשיב נרצח ביום 23.7.2014, והחקירה בנושא מתמקדת בחשד לכך שהרצח נעשה על רקע האירוע נשוא כתב האישום.

7. המבקשת מוסיפה כי במקרה זה קיים גם חשש לשיבוש הליכי משפט. בהקשר זה, היא מצביעה על כך שבשלב

החקירה המשיב ועדים אחרים נמנעו מלהתייצב לחקירה במשטרה כשנדרשו לכך, וכן על כך שהתעוררו קשיים בגביית עדות מאותם גורמים לאחר מכן.

8. ביחס להתקדמות ההליך בתיק העיקרי, טוענת המבקשת כי אמנם יש לייחס חלק מן העיכוב לבעיות הטכניות שנגעו לעיון בחומרי החקירה, אך מוסיפה כי אף בא-כוחו של המשיב הגיש בקשות דחייה לרקעם של הניסיונות להגיע להסדר. המבקשת מציינת כי לעת הזו שוררת אי-בהירות באשר לניסיונות להגיע להסדר, לנוכח העובדה שהמשיב ומשפחתו עשויים להיות מושפעים בהקשר זה מן הרצח של אחי המשיב.

9. לטענת המשיב, יש מקום לשחררו לחלופת מעצר. בא-כוחו של המשיב מצוין כי אמנם הסכים למעצרו של המשיב עד תום ההליכים - אך הוא עשה כן מטעמי יעילות, בשל העיכובים המתמשכים במסירתם של מלוא חומרי החקירה. עוד מצביע בא-כוחו של המשיב על כך שלאחר המעצר הראשוני של המשיב הוא שוחרר למעצר בית בפיקוחו של אביו, והצדיק את האמון שניתן בו באותה עת.

10. בתשובתו לכך, בא-כוח המבקשת טען כי הסוגיה של חלופת המעצר צריכה להיבחן במסגרת הליך של עיון חוזר, ככל שיבחר המשיב לנקוט בו. לטענה זו התנגד בא-כוח המשיב אשר סבור כי אף נושא זה צריך להיבחן בהליך הנוכחי.

דיון והכרעה

11. לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להתקבל.

12. בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הפגיעה בחירות הנאשם, שעומדת לו חזקת החפות, לבין שיקולים הנוגעים לביטחון הציבור ולתקינות ההליך השיפוטי. במסגרת איזון זה יש להביא בחשבון, בעיקרם של דברים, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם מחד גיסא, ואת משך תקופת מעצרו וקצב ניהול התיק מאידך גיסא (בש"פ 4659/14 מדינת ישראל נ' אלמלך, פסקה 14 (31.7.2014); בש"פ 3344/13 מדינת ישראל נ' קארוט, פסקה 12 (30.5.2013)).

13. באשר לקצב ההתקדמות של ההליך העיקרי, יש לומר כי אכן, הדעת אינה נוחה מן העיכובים שחלו עד כה ושנבעו מהיבטים טכניים הנוגעים לעיון בחומר החקירה. יש לקוות שהלקחים הנובעים מכך יופקו במלואם. עם זאת, לפחות חלק מן העיכוב בפתיחת המשפט נבע מן הניסיון המשותף של הצדדים להגיע לכלל הסדר, ובמובן זה האשמה לעיכוב הנוסף אינה רובצת לפתחה של המבקשת בלבד.

14. כמו כן, כאשר משוקללות נסיבות אלה אל מול המסוכנות העולה מן המשיב, אשר לו מיוחסת עבירה של הריגה, דומה שקיימת הצדקה להיענות לבקשה בעת הנוכחית. בהקשר זה, יש להביא בחשבון גם את נסיבות האישומים המיוחסים למשיב - שתחילתם בסכסוך יומיומי בין נהגים בכביש וסופם בשימוש בנשק קר ובגרימת מותו של אדם. זהו אפוא הטעם העומד ביסוד החלטתי, ולא החשש שהציגה המבקשת מההשלכות האפשריות של רציחתו של אחי המשיב, מה גם שלא הוצגו בפני טענות קונקרטיות בעניין זה (ראו והשוו: בש"פ 5886/10 מדינת ישראל נ' אלטורי, פסקאות

י"ג-ט"ז (16.8.2010); בש"פ 1693/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה י"ז (21.3.2013).

15. אין צריך לומר, כי ככל שהמשיב סבור שקיימות חלופות מעצר ראויות בעניינו כפי שטען בפני, פתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, שיבחן חלופות אלה. ככלל, דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינו המסגרת הראויה לבחינת חלופות מעצר לגופן (ראו למשל: בש"פ 3783/14 מדינת ישראל נ' איפרגן, פסקה 16 (2.6.2014)). למותר לציין שאינני נוקטת כל עמדה בעניין זה.

16. סוף דבר: דין הבקשה להתקבל. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בתשעים יום החל מיום 25.8.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 47027-11-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ד (14.8.2014).

שׁוֹפֵט